

imod, at der gives Ministeren Bemyndigelse til at vælge Tilknyningspunktet enten ved Tommerup eller mellem Tommerup og Holmstrup, idet jeg overhovedet Intet kan have imod, at der gives Regjeringen en Bemyndigelse af den Natur, idet jeg er overbevist om, at den største Frihed, der i den Henseende gives Regjeringen, virkelig vil være i Sagens velforsaaede Interesse. Jeg tillod mig tillige at udtale, at det er min Overbevisning, at den høitærede Minister neppe vil gjøre Brug af den Bemyndigelse, der saaledes gives ham, men at han alene af pekuniære Grunde vil vælge det Tilknyningspunkt til Statsbanen, der ligger Åsøns nærmest, nemlig Tommerup. Det vil blive den billigste Bane, og jeg frygter for, at hvis Banen bliver meget længere, end Afstanden nu er imellem Åsøns og Tommerup, vil navnlig Odense Amt betænke sig og maaste endog saa ligefrem vægre sig ved at give det fornødne Bidrag til, at Banen kan komme istand. Allerede det, at der skal gives ikke ubetydelige Bidrag fra Odense Amt for at faae Banen mellem Åsøns og Tommerup, tror jeg vækker temmelig stor Betænkelse i Amtsraadet; men vil man gjøre Banen endnu længere, frygter jeg, at man let vil reise Modstand mod en Bane, som jeg nødig vil være med til at støtte. Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget uforandret og haaber, at det andet Thing og den høitærede Minister ville støtte det i dets nuværende Affattelse paa dets videre Vej.

N. Andersen: Saaledes som Lovforslaget nu ligger for, ligger det jo indenfor Regjeringens Myndighed enten at vælge Tommerup Station som Udgangspunkt for Banen til Åsøns eller at gaa østligere, og derfor kan det ikke forvolde ærede Medlemmer nogen Betænkelse at stemme for Lovforslaget, fordi der paa det Punkt er forskellige Ansættelser om, hvad der skal vælges. Hovedsagen er jo, at Lovforslaget bliver vedtaget, og derefter vil det jo ligge indenfor Indenrigsministerens Afgjørelse, sandsynligvis efter Forhandling med de forskjellige Vedkommende derovre, at vælge Udgangspunktet fra Statsbanen. Men naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgtreds (Høgsbro) før i sine Udtalelser yttrede, at det Andragende, der er kommet ind fra Åsøns, gif ud paa at begjære at faae Lovforslaget gennemført, som det ligger for, altsaa med den Tilføining, det fik her ved 2den Behandling, at der kan vælges et østligere Punkt paa Statsbanen end Tommerup som Tilknyningspunkt for den nye Bane, saa er det ikke ganske korrekt udtrykt af det ærede Medlem, thi det, hvorpaa Andragendet fra Åsøns gaar ud, er, at Lovforslaget, som det blev indbragt her i Thinget, maatte blive vedtaget som Lov, altsaa uden Andringen fra 2den Behandling; Sætningen hedder udtrykkelig saaledes: at det i Folkethinget indbragte Lovforslag om en Åsøns—Tommerupbane

maa blive ophjætt til Lov. Der er paa Andragendet 1250 Underskrifter af Beboere i Åsøns og Omegn, med andre Ord fra Folk, der holde paa Tommerup Station som Tilknyningspunkt. Men, som sagt, det kan jo ikke officere ærede Medlemmers Stemmegivning for Sagen i dens Helhed, da det er en lokal Strid, hvis Afgjørelse vil ligge i Indenrigsministerens Haand. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, som det ligger for, haabende paa, at den nærmere Udførelse vil ske paa den hensigtsmæssigste Maade.

Berg: Lovforslagets Indhold og Læst give jo det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgtreds (Høgsbro) god Anledning til at udtale de Forventninger, han har fremført; thi efter den Tilføining, Loven fik ved 2den Behandling, hvorved man jo fuldstændig forlod de Forudsætninger, som maatte antages at ligge til Grund for Forslaget i dets tidligere Stikelse, giver det jo aldeles ingen Bestemmelse om, hvilken Veilængde denne Bane overhovedet skal have. Den kan blive $3\frac{1}{4}$ Mil lang, eller hvor lang den nu vil blive imellem Tommerup og Åsøns, eller endog saa 5—6 Mil. Den kan fra Åsøns gaa omkring og besøge de forskjellige Landsbyer paa Den ned imod Odense uden at Ministeren derved har overtraadt Loven. Jeg veed ikke, om Thinget nogenstunde har vedtaget en Lov af denne Bestaffenhed, hvorved man overlader ikke blot Endepunktet men endog saa Veilængden til Ministerens Forgoetbefindende; naar man blot begynder ved Åsøns og ender ikke længere Vest paa end ved Tommerup, er man tilfreds. Veilængden er ikke bestemt. Der er sat en Bestemmelse om, at man maa udgive 345,000 Kr. pr. Banemil, det vil sige den samlede Udgift, altsaa 255,000 Kr. for Statens Regning. Dertil kommer Erstatning for Grund og Eiendom og Udgift til Inventarium og Driftsmateriel 50,000 Kr. pr. Mil, altsaa ikke uoprentligt udover 300,000 Kr. pr. Mil. Hvad bevilger nu Folkethinget Ministeriet ved denne Lov? Bevilger det 1 Million eller 1,300,000 eller 1,600,000 Kr.? Det er der ingen af Dem, der veed. Det beror ganske paa Ministerens Udførelse af Loven. Han har Ret til at følge det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgtreds omkring i hans Valgtreds, hvor man ønsker Jernbane, og sige: Værsgo, Statskassen betaler ud! Man har aldrig før bevilget en saadan Jernbanelov. Dengang vi havde Jernborge-Ringebanen for, reiste der sig en Bevægelse paa den ene Side af Banen for at faae den stuet en Fjerdingvei eller $\frac{1}{2}$ Mil i en Bue om mod Nord, men den ærede Indenrigsminister sagde ganske rigtig, at det kunde han ikke gjøre, da det vilde stride imod Forudsætningen for Loven, ja imod Lovens egne Ord, forsaavidt den